

4/1957
zach

MINISTERSTWO KULTURY I SZTUKI
ZWIĄZEK POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW

OGÓLNOPOLSKA
WYSTAWA
ARCHITEKTURY WNĘTRZ

KWIECIEŃ 1957

PROST

~~4/57~~

CENTRALNE BIURO WYSTAW ARTYSTYCZNYCH

CENTRALNE BIURO
WYSTAW ARTYSTYCZNYCH

2614

Zachęta - Narodowa Galeria Szt.
Biblioteka

Nr inw.

h/ 57 zach

KOMITET ORGANIZACYJNY

Przewodniczący:

Lucjan KINTOPF

Zastępca Przewodniczącego:

Halina JASTRZĘBOWSKA

Członkowie:

Ferdynand DRABIK

Michał FILIPOWICZ

Tamara HANS-SĘDZIMIR

Oskar HANSEN

Wojciech JASTRZĘBOWSKI

Halina KARPIŃSKA - KINTOPF

Tadeusz KASPRZYCKI

Józef KOZŁOWSKI

Janina KRÓLIKOWSKA

Halina PIOTROWSKA - KAŃSKA

Mieczysław PUCHAŁA

Jadwiga RAUSZEROWA

Marian SIGMUND

Zofia SŁOWIKOWSKA

Jerzy SOŁTAN

Olgierd SZLEKYS

Zbigniew SZUSZKIEWICZ

Zofia ŚWIĘCICKA

Wanda TELAKOWSKA

Bronisława WILIMOWSKA

Władysław WINCZE

Stanisław ZAMECZNIK

Jerzy ZAREMSKI

INSTYTUCJE WSPÓLPRACUJĄCE Z KOMITETEM ORGANIZACYJNYM

Centralny Związek Spółdzielczości Pracy
Instytut Urbanistyki i Architektury
Instytut Budownictwa Mieszkaniowego
Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego
Ministerstwo Przemysłu Lekkiego
Ministerstwo Przemysłu Drobno i Rzemiosła
Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli
Ministerstwo Materiałów Budowlanych
Stowarzyszenie Architektów Rzeczypospolitej Polskiej

KOMISJA KWALIFIKACYJNA

Przewodniczący:

Mieczysław SZYMAŃSKI ZPAP

Członkowie:

Jerzy BAUMILLER	SARP
Zofia DZIEWULSKA	SARP
Wojciech JASTRZĘBOWSKI	ZPAP
Halina KARPIŃSKA - KINTOPF	ZPAP
Bogusław KARCZEWSKI	SARP
Julia KOTARBIŃSKA	ZPAP
Jan KURZAŃKOWSKI	ZPAP
Wanda MANTEUFFEL	ZPAP
Kazimierz PIECHOTKA	SARP
Eleonora PLUTYŃSKA	ZPAP
Marian SIGMUND	ZPAP
Wanda TELAKOWSKA	ZPAP

Zastępca:

Halina JASTRZĘBOWSKA

Komisariat Wystawy:

Olgierd SZLEKYS — Komisarz
Włodzimierz WILKANOWICZ — Z-ca Komisarza
Olga ŚWIDERSKA — Sekretarz

Główni projektanci wystawy:

Oskar HANSEN
Zofia HANSEN
przy współpracy Krzysztofa MEISSNERA

Opracowanie graficzne:

Wojciech ZAMECZNIK

OGÓLNOPOLSKA WYSTAWA ARCHITEKTURY WNETRZ

Sztuka, która jest przedmiotem obecnej wystawy, odznacza się cechą szczególną. Jest nią tak ścisły kontakt z życiem naszym codziennym, tak bardzo jesteśmy z nią na „ty“, że niejednokrotnie przestajemy sobie zdawać sprawę, iż ze sztuką właśnie mamy do czynienia.

Obcując z nią niemal bez przerwy i przyzwyczajeni do jej wszechdobylstwa dostrzegamy jej obecność zazwyczaj tylko wyjątkowo: gdy spotkamy się z jej postacią dla nas niezwykłą albo też w naszym pojęciu wypaczoną lub niedorozwiniętą. W pierwszym wypadku mówimy: „jakie to piękne“, w drugim wyrażamy nasze estetyczne niezadowolenie. Są to jednak stosunkowo niezbyt liczne w życiu naszym momenty, w których stwierdzamy dla siebie, że przedmioty użytkowe, ułatwiające nam bytowanie są czymś więcej, niż sprzętem, naczyniem lub przykryciem. Że wraz z funkcją użytkową współistnieje w nich pewien ładunek emocjonalny, taki sam w swojej istocie, który wzrusza nas, gdy patrzymy na dobry obraz lub rzeźbę, chociaż inny w rodzaju.

Ubocznym zadaniem Wystawy Architektury Wnętrz i Sztuki Dekoracyjnej jest przypomnienie nam tego faktu, który równocześnie wskazuje, jak silny jest udział artysty w kształtowaniu naszego życia codziennego. I to zarówno w sensie pozytywnym, gdy przedmioty, którymi się posługujemy odznaczają się wyraźnymi znamionami dzieła sztuki, jak i negatywnym w wypadkach, gdy wnętrza, sprzęt, tkanina czy inny obiekt sztuki dekoracyjnej powstaje bez udziału osoby, obdarzonej talentem plastycznym.

Trzeba tu wyraźnie zaznaczyć, że rola artysty w powstawaniu przedmiotu użytkowego nie polega bynajmniej na doczepianiu do

niego zdobień, ale przede wszystkim na wyszukaniu dla niego takiej formy i kształtu, by przedmiot ten, odpowiadając w zupełności swoim zadaniom praktycznym równocześnie swymi proporcjami i innymi czynnikami o charakterze pozautilitarnym dawał nam również zadowolenie estetyczne. Zespoleń strony użytkowej z wymogami piękna, głównie drogą utworzenia harmonijnej kompozycji uwzględniającej w równej mierze potrzeby jednej i drugiej jest więc naczelnym zadaniem plastyka wyspecjalizowanego w dyscyplinach artystycznych objętych naszą wystawą.

Jest to jednak dopiero minimum na którym zazwyczaj jeszcze nie poprzestajemy. Stawiamy bowiem naszym artystom i w tym zasadniczym zakresie zadania znacznie szersze. Żądamy naprzykład również, by przedmioty użytkowe powstające obecnie nosiły wyraźnie cechy doby współczesnej. To znaczy, by uwzględniały zdobycze wiedzy i techniki bieżącej, nowe tworzywa, nowe potrzeby użytkownika, nowe warunki życia, a nadto jeszcze właściwy naszej epoce styl, który jednak nie jest dotąd czymś dokładnie określonym i ustalonym ale właśnie tworzy się nadal ustawicznie w pomysłach i pod palcami projektujących plastyków.

Wiele więc różnych rozwiązań składa się na powstanie każdego, na pozór zupełnie prostego przedmiotu skonstruowanego „na bieżąco“ przez współczesnego artystę, t. zn. przy uwzględnieniu wymienionej problematyki i przy niepoprzestawaniu na rezultatach doświadczeń epok minionych, dla nas już w dużej mierze nieprzydatnych i przestarzałych. W konsekwencji dla zrozumienia i właściwej oceny rezultatów pracy polskich plastyków nad powstawaniem przedmiotów użytkowych, odpowiadających dzisiejszym czasom i potrzebom, trzeba posłużyć się tymi samymi przesłankami, które stanowiły punkt wyjścia dla projektującego i odczytać w jego wytworze, czym powodował się on przy przyjęciu wykonanego rozwiązania. Nie jest to co prawda rzeczą łatwą i wymaga pewnego przygotowania ale bez wysiłku w tym kierunku zwiedzającego wystawę nie trudno rozminąć się z rozpoznaniem istotnej treści eksponatów, a zwłaszcza ich strony artystycznej,

często bardzo dyskretnej i pozornie ustępującej pod naporem rozwiązań ściśle użytkowych.

Nie sposób tu podać wskazówek dla wszystkich dostatecznych do rozpoznania ładunku estetycznego, zawartego w materiale zgromadzonym na wystawie, zwłaszcza że rodzaj tego ładunku jest zmienny i dla każdego zespołu eksponatów inny. Ograniczam się więc jedynie do uwypuklenia ogólnego faktu, że w każdym niemal wytworze rąk ludzkich ładunek taki się znajduje i że bardzo trudno jest wskazać przedmiot wykonany przez człowieka, gdzie wnikliwa analiza nie zdołałaby wykryć istnienia elementów ściśle estetycznych. Sztuka jest więc wszędzie, gdzie istnieje twór ludzki. Raz tylko ilość jej tam jest tak minimalna, że nie uwzględniamy jej zupełnie przy rozważaniu wartości danego przedmiotu, drugi raz strona estetyczna wysuwa się zdecydowanie na pierwsze miejsce. Następuje to przede wszystkim wtedy, gdy twórcą danego przedmiotu użytkowego jest człowiek plastycznie utalentowany, dążący do osiągnięć wyraźnie artystycznych. Takim zaś jest w dzisiejszym społeczeństwie z reguły artysta plastyk.

Rola plastyka w powstawaniu przedmiotów użytkowych jest zmienna i zależna od charakteru rozmaitych okresów dziejowych. Gdy czasy są ustabilizowane i forma oraz warunki naszego życia zostają w zasadzie utrwalone na pewnej przestrzeni chronologicznej znaczenie plastyka maleje. Życie bowiem toczy się utartą drogą, a społeczność posługuje się formami, wypracowanymi przez artystów już w zaraniu ustabilizowanej epoki. Rezultat ich ówczesnego wysiłku twórczego zostaje przyswojony wszystkim i każdy twórca przedmiotów użytkowych operuje z większym lub mniejszym powodzeniem osiągnięciami pionierów oblicza artystycznego danego czasokresu, stosując się do ugruntowanych pojęć i ogólnie przyjętych upodobań.

Zupełnie inne jest znaczenie plastyka w okresie zmian i przewrotów, gdy życie szuka sobie dopiero nowych kolein, jak to się dzieje obecnie. Dawne nie odpowiada już odmiennym warunkom produkcyjnym i zmienionej bazie surowcowej. Postęp nauki stawia do dyspozycji techniki znacznie szersze możliwości rozwiązań

konstrukcyjnych. Z tych czy innych jeszcze źródeł rodzi się nowa estetyka, odmienne pojęcie piękna inaczej formujące jego zasady, jak uczyniła to epoka ustępująca. W tych okolicznościach dawne nawyki przestają być użyteczne. Są nawet szkodliwe, bo utrudniają narodziny i upowszechnianie się Nowego. Przychodzi okres, który dla plastyka jest tym, czym wojna dla żołnierza, czasem wzmoczonej działalności napięcia bojowego a jednocześnie wzrostu jego znaczenia społecznego. Plastyk staje się głównym budowniczym nowej epoki, jej wyrazicielem i prorokiem. Rozwiązując nasuwające się zagadnienia w skali dnia dzisiejszego rzutuje równocześnie dopiero zarysowujące się jutro. Bez jego twórczego wkładu wikałilibyśmy się w sprzecznościach między starym i nowym, dreptali w miejscu, nie umiejąc wykorzystać właściwości i dogodności nowego. Byliśmy jak armia bez wodza, zbłąkany bez przewodnika, okręt bez busoli. Dotyczy to oczywiście zagadnień formy i wyrazu plastycznego naszej kultury materialnej, a więc tych przedmiotów, które składają się na naszą wystawę.

Spojrzenie więc na nią musi być poprzedzone zrozumieniem jej znaczenia dla naszego życia, zwłaszcza w przyszłości. Wystawa ta, to jakby komunikat sytuacyjny, relacja z placu boju. Będąc obrazem czołowych wysiłków ogółu plastyków z terenu całej Polski informuje nas, co czyni się u nas dla ukształtowania wnętrza, w których toczyć się powinno życie nasze w niedalekiej przyszłości.

Trzeba tu z miejsca zaznaczyć, że zadaniem naszych plastyków nie jest zdobywanie zasadniczych podstaw dla rozwoju nowej sztuki, odpowiadającej nowym warunkom. Ta praca przypadła w udziale przede wszystkim plastynom krajów przodujących pod względem technicznym i zasobniejszych gospodarczo, gdzie wytworzyły się już zarysy nowego charakteru stylowego przyszłych form. Polskim plastynom pozostało więc głównie rozpatrzenie w jakim stopniu zdobycze innych odpowiadają naszym potrzebom, możliwościom i upodobaniom i uzupełnić je modelem uwzględniającym właściwości lokalne i narodowe. Ponadto plastyk polski musi również szukać rozwiązań doraźnych dla wielu naszych zagadnień odrębnych, mających charakter przejściowy i które napewno

zanikną w warunkach bardziej ugruntowanych, teraz jednakże wysuwających się na plan pierwszy, jak na przykład odpowiednie wyzyskanie bardzo ograniczonych przestrzeni mieszkań. Trzeba je rozstrzygać natychmiast, co jednak nie znaczy byle jak, tylko właśnie z myślą o postaci sztuki spodziewanego jutra, do której rozwiązania doraźne winny być przygotowaniem i wprowadzeniem. Artysta nasz musi też starać się uratować i przenieść do nowej epoki te elementy naszej sztuki dekoracyjnej, które stanowią nasz narodowy dorobek własny, dadzą się dostosować do nowych warunków bytowania i odpowiednich do nich założeń artystycznych. Dotyczy to zwłaszcza naszej tkaniny dekoracyjnej, o wyrobionym już charakterze.

Czego dokonano w wymienionych dziedzinach i jaką drogą poszli nasi artyści w rozwiązywaniu przedstawionych zagadnień pokazuje obecna wystawa, która jest równocześnie przeglądem dorobku kilku lat ostatnich dzielących ją od Pierwszej Ogólnopolskiej Wystawy Architektury Wnętrz i Sztuki Dekoracyjnej urządzonej w roku 1952. Nasza więc jest już drugą taką z kolejności i nazwy.

Ale tylko z nazwy i kolejności. W istocie bowiem różni się znacznie od swojej poprzedniczki zarówno swoim celem i założeniem jak rozmiarami i długofalowym przygotowaniem. Najważniejsze jednak jest przeniesienie w niej głównego nacisku na grunt realny naszej rzeczywistości. Trzonem bowiem jej zasadniczym jest zespół wnętrz dostosowanych rozmiarami i wyposażeniem do typowych mieszkań Z.O.R. i przyjmujących ich metraż, oraz kubaturę, które podobne są do siebie zarówno w poszczególnych osiedlach warszawskich, jak i domach budowanych obecnie w różnych częściach Polski. Punktem wyjścia dla plastyków projektujących te wnętrza jest realna przestrzeń mieszkalna przeciętnego obywatela naszego kraju. Celem zaś przedstawienia jak w takiej właśnie przestrzeni półtora, dwu i trzyizbówki urządzić można wnętrza, które odpowiadając jak najbardziej wszelkim potrzebom użytkowym, byłoby równocześnie możliwie najwygodniejsze i wartościowe pod względem estetycznym.

W szeregu rozmaitych rozwiązań rozmaici artyści przedstawiają zwiedzającym różne sposoby opracowania przestrzeni mieszkalnej, wykorzystanej w stopniu najbardziej racjonalnym, wykonanych na wystawie w makietach o rozmiarach odpowiadających ściśle (w skali 1 : 1) wielkościom kilku typów mieszkań i wypełnionych w komplecie w zupełności sporządzonym urządzeniom. Ta część wystawy pomieszczona w gmachu „Zachęty“ poświęcona jest dążeniom do zupełnie nowych rozwiązań architektonicznych wnętrz, jednak opartych o realne standardy budowlane i wykonalnych natychmiast w warunkach obecnie panujących. Makiety te są „marzeniami ziszczalnymi“ a wprowadzenie ich w życie i upowszechnienie zależy przede wszystkim od stosunku do nich przyszłych ich użytkowników i przełamanie oporów warsztatów produkcyjnych i fabryk, stawiających dotąd poważne przeszkody wszelkim próbom przechodzenia na nowe wytwory.

Ujęcie tego rodzaju podstawowego trzonu wystawy uważać można za wstęp do faktycznego wykonania głoszonego już od kilku lat hasła: „sztuka dla szerokich mas“. Oparcie się o rzeczy konkretne, jakimi są tu nie tylko typowe wymiary mieszkań lecz również kompletnie wykonane wyposażenia wnętrz, pozwala przeciętnemu obywatelowi upewnić się, że nadszedł wreszcie czas jego ważności, jeżeli chodzi o nastawienie plastyków na pracę na rzecz właśnie takiego użytkownika. Że nie jest to tylko jakiś przypadkowy wyskok ale wchodzi tu w grę poważnie pomyślana akcja świadczy sposób przygotowania materiału ekspozycyjnego na tą „mieszkańców“ część ogólnej wystawy i skład jej komitetu organizacyjnego.

Znaczna większość przykładowych wnętrz mieszkalnych powstała jako wynik szerokiego konkursu, w którym wzięło udział kilkudziesięciu poważnych plastyków. Konkurs ten, rozpisany jeszcze przed dwoma laty z wyraźnym przeznaczeniem dla obecnej wystawy, miał charakter społeczny i artystyczny — celem jego ostatecznym była nie sama tylko wystawa lecz realizacja najlepszych projektów do użytku powszechnego. Dla pogłębienia prac uzyskanych drogą konkursu i krytycznego ich rozpatrzenia zorga-

nizowane zostały dwie dyskusje publiczne, które chociaż nie dały spodziewanego oddźwięku, pozwoliły jednakże przyszłym użytkownikom przyczynić się do powzięcia koncepcji dla nich najbardziej dogodnej.

Jeszcze mocniej wskazuje na wyraźnie produkcyjne a nie jedynie wystawowe tendencje w organizowaniu konkretnych wnętrz na wystawie włączenie do jej komitetu przedstawicieli takich instytucji jak Ministerstwa Materiałów Budowlanych, Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, Budownictwa Miast i Osiedli, Przemysłu Drobnoego i Rzemiosła, dalej Instytutów Budownictwa Mieszkaniowego i Urbanistycznego, Stowarzyszenia Architektów Rzeczypospolitej Polskiej oraz jeszcze kilku innych o pokrewnym zakresie działania. Ich obecność w Komitecie Organizacyjnym to nie tylko dowód interesowania się wymienionych urzędów i organizacji problematyką i rezultatami wystawy, ale przede wszystkim zapowiedź włączenia jej osiągnięć w bieżące życie.

Wśród makiet wnętrz mieszkalnych nie wszystkie są jedynie projektami, wykonanymi specjalnie na wystawę. Niektóre z nich utworzone są z przedmiotów już obecnie seryjnie produkowanych i wprowadzonych w handlu. Obecność ich pozwala stwierdzić czy i o ile nowe projekty postępują naprzód oraz przez porównanie ocenić indywidualny wkład poszczególnych plastyków w ułatwianie nam życia i podnoszenie jego poziomu kulturalnego. Wszelkie uwagi na ten temat będą mile widziane a wyrażenie ich ułatwia specjalna księga stojąca do dyspozycji wszystkich zwiedzających. Sądy i opinie zanotowane w tej księdze nie będą miały jedynie charakteru historycznego i nie posłużą — jak dotąd — wyłącznie celom naukowym, ale traktowane zostaną przede wszystkim jako wskazówki dla dalszego opracowywania pokazanych wzorów wnętrz przed ewentualnym przekazaniem tych modeli do produkcji. Opinie przyszłych użytkowników i ich uwagi krytyczne będą również cennymi materiałami dla dalszych prac naszych plastyków, którzy pewniej, a więc i lepiej, mogą projektować, gdy czują naturalny grunt dla swoich koncepcji i wytworów w postaci porozumienia nawiązanego między nimi a społeczeństwem.

Kładąc pełny nacisk na pierwszą, „mieszkaniową“ część wystawy, ze względu na społeczne jej znaczenie nie zamierza się wcale pozostawić w cieniu drugiej obrazującej bieżącą twórczość w dziedzinie sztuki dekoracyjnej. Ta część wystawy, pomieszczona w salach „redutowych“ Teatru Narodowego (Plac Teatralny), może być co prawda uważana jedynie za dział uzupełniający w stosunku do części pierwszej — sztuka dekoracyjna bowiem to elementy składające się na architekturę wnętrz — lecz ma ona również odrębny swój charakter.

Przede wszystkim znacznie szerzej reprezentuje ogół naszych plastyków wchodzących w skład sekcji architektury wnętrz. Następnie jest od części pierwszej znacznie bogatsza w różnorodność pokazanych przedmiotów, które nie stanowiąc jakiejś jednolitej i zamkniętej całości tworzą interesujący wachlarz tyłu odmiennych rozwiązań, ujęć i systemów kompozycyjnych ile mamy odrębnych talentów, odznaczających się indywidualnością twórczą. Nie można też pominąć milczeniem, większej niż w części pierwszej, małowniczności ekspozycji uzyskanej właśnie dzięki różnorodności nagromadzonych prac.

Mebel, tkanina, ceramika — jeżeliby wymienić tylko najważniejsze i najliczniejsze z rodzajów sztuki dekoracyjnej — tworzą tu swoiste zespoły, żyjące własnymi efektami, nie podporządkowanymi jakiemś nadrzędnemu charakterowi zbiorowego wnętrza. Mebel może tu biysnąć jakąś wyjątkową swą formą lub właściwościami nowowprowadzanego tworzywa. Wśród różnorodności tkanin odnaleźć się daje zarówno echa rzeczy dobrze znanych, do których się już nawykło, jak też zestawienia kompozycyjne zupełnie dla nas nowe, frapujące zestawieniem kolorów lub rodzajem wzoru. W ceramice wybijają się swobodne kształty obok naczyń o tradycyjnych formach lecz wyszukanej glazurze. Najbardziej powściągliwie zachowuje się szkło, może dlatego, że nie jest zbyt licznie uprawiane. Wszędzie natrafić można na dość poważne rozpiętości i dostrzec, może nawet nieco gorączkowe, poszukiwania za czymś nowym.

Cokolwiek się powie o rezultatach pracy artystycznej naszych plastyków w ciągu kilku lat ostatnich, rezultatach przedstawionych na wystawie społeczeństwu do oceny i wykorzystania, jedno jest pewne: sztuka nasza dekoracyjna nie stanęła w miejscu. Mimo na ogół niezbyt sprzyjających warunków, braków pracowni i odpowiednich surowców a także środków technicznych, utrudnień biurokratycznych, traktujących poszukującego plastyka podobnie jak produkującą prywatną inicjatywę, wreszcie częstym omijaniu jego wytworów przez handel uspołeczniony, który zazwyczaj nie docenia strony artystycznej produktu — artyści nasi posuwają się naprzód. Nie ich też jest winą, że przy wypełnianiu w dużej mierze ich właśnie wyrobami targów i wystaw zagranicznych i przy obdarowywaniu dostojnych gości zagranicznych także ich głównie pracami, nikt właściwie poważnie nie myśli o włączeniu ich możliwości i osiągnięć w szerszej mierze w nasze życie codzienne. I dlatego wystawy sztuki dekoracyjnej, zamiast uzupełnieniem, są głównym środkiem kontaktu między artystą a społeczeństwem, które dużo mniej z witryn sklepowych jak z ekspozycji wystawowej poinformować się może na co nas stać i co robią nasi plastycy w kierunku nowoczesnego ukształtowania przedmiotów użytku codziennego.

Dlatego też każda wystawa architektury wewnątrz i sztuki dekoracyjnej jest w naszych warunkach pewnego rodzaju wydarzeniem artystycznym, zwłaszcza, że pojawia się stosunkowo rzadko. Materiał jej i problematyka stają się więc na dłuższy czas przedmiotem omawiań i dyskusji przede wszystkim w gronie samych plastyków, którzy też głównie przez takie zbiorowe wystawy znajdują sposobność do wzajemnej wymiany poglądów i „docierania” swoich pomysłów. Mając to na uwadze Komitet Organizacyjny wystawy postanowił utrwalić jej obraz i materiały przez sumienne opracowanie katalogu bogato ilustrowanego i poprzedzonego próbą charakterystyki zarówno całości jak też poszczególnych zagadnień pokazanych lub wyłonionych dopiero na tej wystawie. Katalog taki, będący również rodzajem pamiętnika wystawy, ukaże się więc najwcześniej pod sam koniec trwania tej imprezy, gdyż opracowanie jego nastąpi dopiero po otwarciu wystawy.

By nie pozbawić zwiedzających orientacyjnej pomocy przy zapoznawaniu się z rozkładem wystawy i jej eksponatami postanowiono poprzedzić właściwy katalog wydaniem tego spisu eksponatów i wprowadzenia w problematykę wystawową, który ma charakter prowizoryczny i pomocniczy o znaczeniu doraźnym.

Tylko takie jest zadanie tego druku i tak powinien zostać oceniony.

Józef Grabowski

I CZĘŚĆ PROBLEMOWA

Sale wystawowe — „Zachęta“, Pl. Małachowskiego 3.

SALA ANALIZY

SALA I

Elementy wymienione w sali analizy przedstawiają próbę analizy zagadnień dotyczących kształtowania przestrzeni wnętrza.

SALE SYNTEZ

Projekty wnętrz w skali 1 : 1 lub w skali 1 : 5 oparto o typowe sekcje mieszkalne Zakładu Osiedli Robotniczych.

Projektantom pozostawiono dowolność w dokonywaniu zmian układu ścian działowych.

Makiety wnętrz wielkości naturalnej.

Plansze z projektami wnętrz w skali 1 : 5.

SALA VIII

1. ✓ Maria CHOMĘTOWSKA, W-wa, ul. Grójecka 40a/21
Jadwiga PUTOWSKA, W-wa, ul. Lekarska 12.

Projekt wnętrza mieszkalnego — dwa pokoje z kuchnią

Projekt mebli: Maria CHOMĘTOWSKA ✓

- ✓ Jan KURZĄTKOWSKI, W-wa, ulica Wrońskiego 1
- ✓ Stanisław SOSZYŃSKI, Warszawa, ul. Smocza 3
- ✓ Zdzisław WRÓBLEWSKI, Wawer, ul. Widoczna 16
- ✓ Irena ŻMUDZIŃSKA, Warszawa, ul. Filtrowa 4
- ✓ Maciej ŻWINIS, Świder, ul. Asnyka 4

Wyk. Instytut Wzornictwa Przemysłowego, W-wa, ul. Długa 10.

✓
Tkaniny: Danuta DYBOWSKA, Świder, ul. Żeromskiego 7

✓ Alicja GUTKOWSKA, W-wa, ul. Raclawicka 32

✓ Anna NIKOŁAJCZUK-NOWAK, W-wa, ul. Kaliska 22

✓ Jolanta OWIDZKA, W-wa, ul. Mickiewicza 13.

Ceramika: ✓ Zofia DUTKOWSKA -PALOWA, W-wa, ul. Ursynowska 26,

✓ Zofia PRZYBYSZEWSKA, Warszawa, ul. Widok 8.

✓ Mieczysław NARUSZEWICZ, W-wa, ul. Nowoopaczewska 6.

SALA III

2. Zofia HANSEN ✓

✓ Oskar HANSEN, W-wa, ul. Sędziowska 3

Projekt wnętrza mieszkalnego — pokój z kuchnią

Projekt mebli: Zofia HANSEN ✓

Oskar HANSEN ✓

✓ Jozef WIKTOR, W-wa, ul. Kobielska 59

Wyk. Fabryka Mebli Nr 1 w Poznaniu.

Tkaniny: ✓ Danuta EYMONT - SZARRAS, Warszawa, ul. Kielecka 36

✓ Jolanta OWIDZKA, W-wa, ul. Mickiewicza 13

✓ Ceramika: Antoni STARCZEWSKI, Łódź, ul. Rzgowska 52

Plansze przedstawiające projekty wnętrz oparte o rzuty wnętrza dwuizbowego i trzyizbowego.

SALA II

3. Jan KURZĄTKOWSKI, W-wa, ul. Wrońskiego 1
✓ Projekt wnętrza mieszkalnego — pokój z kuchnią
✓ Projekt mebli: Jan KURZĄTKOWSKI
Wyk. Spółdzielnia Artystów Plastyków „Ład“ W-wa, ul. Nowy Świat 34.
Instytut Wzornictwa Przemysłowego w Warszawie.

SALA V

4. Czesław ŁĄCZKA, W-wa, ul. Nowy Świat 41.
Projekt wnętrza mieszkalnego — pokój z kuchnią
Projekt mebli: Czesław ŁĄCZKA ✓
Wyk. Łódzkie Fabryki Mebli, Łódź, ul. P.K.W.N. 9/11.
Jurek Tadeusz, Bolesław Kozłowski, Władysław Litmański, Ireneusz Papiernik, Alfons Probe, Jan Sitakowski, Dionizy Szmalec.
✓ Tkaniny: Kazimiera GIDASZEWSKA, W-wa, ul. Stoleczna 4
Ceramika: ✓ Stefania i Zygmunt FLINOWIE, Kraków, ul. Siemiradzkiego 6/7
✓ Zofia PRZYBYSZEWSKA, W-wa, ul. Widok 8
Plansze przedstawiające projekty wnętrz oparte o rzuty wnętrza dwuizbowego i trzyizbowego.

SALA VI

5. ✓ Mieczysław PUCHAŁA, W-wa, ul. Chłodna 2/6
Projekt wnętrza mieszkalnego — dwa pokoje z kuchnią z mebli dostępnych w handlu.
Wyk. Fabryka Mebli Nr 1 w Poznaniu.
Czerska Fabryka Mebli.
Bydgoska Fabryka Mebli.
Nowosolskie Fabryki Mebli.

SALA IX

6. Mieczysław PUCHAŁA, ✓
✓ Marian ZIELIŃSKI, W-wa, ul. Kawęczyńska 36.
Projekt wnętrza mieszkalnego — pokój z kuchnią z mebli dostępnych w handlu.
Wyk. Centralne Laboratorium Przemysłu Drzewnego w W-wie.
Bytomskie Fabryki Mebli.

SALA II

7. ✓ Olgierd SZLEKYS, W-wa, Rynek Starego Miasta 12/14
Projekt wnętrza mieszkalnego — pokój z kuchnią
Projekt mebli: Olgierd SZLEKYS ✓
Wyk. Spółdzielnia Pracy „Stolarnia Mechaniczna“ w W-wie.
Tkaniny: ✓ Tamara HANS - SEDZIMIR, Łódź, ul. Narutowicza 53
Ceramika: ✓ Maria GRALEWSKA, W-wa, ul. Solec 62
Plansze przedstawiające projekt wnętrza oparte o rzut wnętrza jednoizbowego

SALA II

8. ✓ Władysław WINCZE, Wrocław, ul. Jarzębinowa 24
Projekt wnętrza mieszkalnego — pokój z kuchnią
Projekt mebli: Władysław WINCZE ✓
Wyk. Spółdzielnia Pracy Rzemiosł Artystycznych, Wrocław, Wyspa Słodowa 7.
Józef Dostatni, Stanisław Glinka, Rudolf Luranc, Jan Martyka, Józef Murawa, T. Żakiewicz, introligator Wł. Mendryk.
Tkaniny:
Druki ręczne: J. ✓ i B. RAUSZEROWIE, Katowice, ul. Andrzeja Nr 1
M. H. GRZYCHARSKA
Krosnowe — Spółdzielnia Artystów Plastyków „Ład“.
Spółdzielnia A.r.W., Katowice, ul. Kościuszki Nr 13.

✓ Szkło: Halina JASTRZĘBOWSKA, W-wa, ul. Waryńskiego 9

✓ Metal: Jan KOWALCZYK — projekt lampy.
Wyk. P. Lammers.

Plansze przedstawiające projekty wnętrz oparte o rzuty wnętrza jednoizbowego i dwuizbowego.

PROJEKTY WNĘTRZ NA PLANSZACH

SALA IV

✓ Maria BIAŁÓWNA, W-wa, ul. Asfaltowa 13
Projekt wnętrza mieszkalnego — dwa pokoje z kuchnią w skali 1:25
Projekty mebli w skali 1:10.

✓ Henryk MARCONI, W-wa,
✓ Alicja WIRTH, W-wa,
Projekt wnętrza mieszkalnego — dwa pokoje z kuchnią w skali 1:20
Projekty mebli w skali 1:10 i 1:20.

PROJEKTY WNĘTRZ OPARTE NA RZUTACH INDYWIDUALNYCH

SALA VII

✓ Zbigniew IHNATOWICZ, W-wa, ul. Mokotowska 31
Jerzy SOŁTAN, W-wa, ul. Krzywe Koło 6
✓ Włodzimierz WITTEK, W-wa, ul. Czarneckiego
Projekt wnętrza w domu szeregowym w skali naturalnej.

Projekt mebli: Zbigniew IHNATOWICZ ✓
Władysław JAWORSKI ✓
Jerzy SOŁTAN ✓

współpraca Krystyna POLICZKOWSKA ✓

Wyk. Spółdzielnia Artystów Plastyków „Ład“.

✓
Tkaniny: Krystyna POLICZKOWSKA, W-wa, ul. Rutkowskiego 10
współpraca Jerzy SOŁTAN ✓

✓
Ceramika: Stefania i Zygmunt FLINOWIE, Kraków, ul. Siemiradzkiego 6/7

✓ Julia KOTARBIŃSKA, W-wa, ul. Akademicka 3
Plansze przedstawiające projekt architektoniczny wnętrza domu zbiorowego.

Projekt architektoniczny: Zbign. IHNATOWICZ ✓
Jerzy SOŁTAN ✓
współpraca Włodzimierz WITTEK ✓

Wnętrza: Zbigniew IHNATOWICZ ✓
Krzysztof MEISSNER ✓
Jerzy SOŁTAN ✓
Włodzimierz WITTEK ✓

SALA IV

Zofia HANSEN ✓
Oskar HANSEN ✓

Mieszkanie z pracownią (poddasze)
Plany i przekroje
Studium rzeźbiarskie przestrzeni architektonicznej, fotografie

Stanisław KUCHARSKI, Łódź, Julianów ✓
współpraca Kazimierz PLISZKA ✓

Tkaniny Zofia BUTRYMOWICZ ✓

Plansze z projektami i fotografiami wnętrz mieszkalnych.

PRZED GMACHEM „ZACHĘTY“

✓ Helena i Roman HUSARSCY, Kraków, ul. Przegorzały 36
Dekoracja ścienna „Era żelaza“ na ścianę zewnętrzną dla kombinatu w Nowej Hucie.
piropiktura (beton i glazura ceramiczna) 200 × 600.

II CZĘŚĆ PRZEDMIOTY WNEĘTRZA

Sale Redutowe w Teatrze Narodowym Pl. Teatralny

DZIAŁ I. MEBLE

✓ Maria BIAŁÓWNA, W-wa, ul. Asfaltowa 13

ZESTAW MEBLI MIESZKALNYCH — BRZOZA

1. Kredens
2. Stół
3. Dwa krzesła

Wyk. Spółdzielnia Artystów Plastyków „Ład“ W-wa, ul. Nowy Świat 34.

✓ Maria CHOMĘTOWSKA, W-wa, ul. Grójecka 42a

ZESTAW MEBLI MIESZKALNYCH — BRZOZA

4. Komoda
5. Łóżko
6. Szafa
7. Stolik
8. Cztery krzesła

Wyk. Instytut Wzornictwa Przemysłowego, W-wa, ul. Długa 10.

✓ Tadeusz KASPRZYCKI, W-wa, ul. Konwiktorska 2

Mebel do pokoju hotelowego, jesion.

9. Łóżko
10. Stół okrągły
11. Stół prostokątny
12. Fotel
13. Dwa krzesła
14. Stolik nocny
15. Skrzynia na bagaże

Wyk. Instytut Wzornictwa Przemysłowego.

Lesław KIERNICKI, Sopot ✓

16. Fotel tapicerowany, metal

17. Fotel tapicerowany, metal

Wyk. M. Bonachowicz, Sopot, ul. 20 Października 809

18. Fotel wiklinowy, metal ✓

Wyk. Wytwórnia Wyrobów Wikliniarsko-Koszykarskich, Sopot, ul. 23 Marca 98.

✓ Czesław KNOTHE, W-wa, ul. Mianowskiego 3/1

19. Fotel, brzoza

20. Stół, blat z płyty gumoidowej, brzoza

21. Cztery krzesła, płyta gumoidowa, brzoza

Wyk. Spółdzielnia Artystów Plastyków „Ład“.

✓ Teresa KRUSZEWSKA — Warszawa, ul. Berezyńska 2a

ZESTAW MEBLI MIESZKALNYCH, BRZOZA

22. Leżanka

23. Stoły zestawiane

24. Pięć krzesel

25. Stolik dziecięcy z klockami i ruchomym blatem — tablicą

Malowanka na klockach: Krystyna POLICZKOWSKA

Wyk. Spółdzielnia Artystów Plastyków „Ład“.

✓ Jan KURZAŃKOWSKI W-wa, ul. Wrońskiego 1

26. Półka biblioteczna, brzoza

27. Sekretarzyk wiszący, brzoza

Wyk. Spółdzielnia Artystów Plastyków „Ład“.

✓ Hanna LACHERT, W-wa, ul. Radziłłowska 10

28. Stolik z czarnym marblitem, jesion

Wyk. Spółdzielnia Artystów Plastyków „Ład“.

✓ Danuta LEWANDOWSKA, W-wa, ul. Smolna 34

29. Stolik, jesion

30. Dwa krzesła, jesion, sklejka

ZESTAW MEBLI DZIECIĘCYCH, JESION

31. Stolik

32. Leżanka na kółkach

33. Fotelik
 34. Huśtawka
 35. Szafka na zabawki
Wyk. Spółdzielnia Artystów Plastyków „Ład“.
- ✓ Zygmunt MAJCHRZAK, W-wa, ul. Krotoszyńska 9
 36. Fotel wiklinowy
Wyk. Maria PSYK
 37. Fotel wiklinowy
Wyk. Jadwiga KUPIEC.
- ✓ Roman MODZELEWSKI, Łódź, ul. Narutowicza 77
 38. Dwa fotele, sklejka, metal
- ✓ Mieczysław PUCHAŁA, W-wa, ul. Chłodna 2/6
 39. Fotelik obrotowy, sosna, metal
Wyk. Zakład Organizacji i Techniki Pracy Biurowej, Warszawa, Al. Jerozolimskie 69.
 39a. Biurko dla maszynistki
Projekt i wyk. Zakład Organizacji i Techniki Pracy Biurowej.
- ✓ Stanisław SOSZYŃSKI, W-wa, ul. Smocza 3
 40. Tapczan podwójny, jesion
Wyk. Instytut Wzornictwa Przemysłowego.
- ✓ Izabella STERMIŃSKA, W-wa, ul. Stołeczna 2
 41. Fotel tapicerowany, jesion
- ✓ Olgierd SZLEKYS, W-wa, ul. Rynek Starego Miasta 12/14
Meble do pokoju hotelowego, brzoza z folią igelitową.
 42. Łóżko
 43. Stolik nocny
 44. Biurko
 45. Szafa z lustrem
 46. Stół okrągły
 47. Skrzynia na bagaże
Wyk. Spółdzielnia Artystów Plastyków „Ład“.
 48. Biurko, sosna z folią igelitową
Wyk. Zakład Organizacji i Techniki Pracy Biurowej.

- ✓ Władysław WINCZE, Wrocław, ul. Jarzębinowa 24
 49. Dwa krzesła, jesion, sklejka
Wyk. Spółdzielnia Artystów Plastyków „Ład“.
- ✓ Władysław WOŁKOWSKI, W-wa, ul. Marszałkowska 17
 50. Dwa fotele wiklinowe
- ✓ Hanna VOGTMAN, W-wa, Koło, ul. Bolecha 70
 51. Stół, płyta pilśniowa
Wyk. Centralne Laboratorium Przemysłu Drzewnego, ul. Kawęczynska 30.
- ✓ Marian ZIELIŃSKI, Ożarów, ul. 3-go Maja 10
 52. Tapczan, płyta wiórowa
 53. Sekretarzyk, płyta wiórowa
 54. Trzy krzesła, płyta wiórowa
Wyk. Centralne Laboratorium Przemysłu Drzewnego, ul. Kawęczynska 30.
- ✓ Irena ŻMUDZIŃSKA, W-wa, ul. Filtrowa 41
 55. Kredens, jesion
 56. Biurko, brzoza barwiona
 57. Krzesło, brzoza barwiona
Wyk. Instytut Wzornictwa Przemysłowego w W-wie.
- ✓ Maciej ŻWINIS, Świder, ul. Asnyka 4
ZESTAW MEBLI HOTELOWYCH, BRZOZA
 58. Łóżko
 59. Szafka nocna
 60. Stół
 61. Szafa
 62. Fotel
 63. Krzesło
- Meble dziecięce
64. Skrzynka — stolik
 65. Krzesło — taczka
Wyk. Instytut Wzornictwa Przemysłowego w W-wie.

DZIAŁ II TKANINA

- ✓ Magdalena ABAKANOWICZ - KOSMOWSKA, W-wa, ul. Szczu-
czyńska 3
1. Tkanina dekoracyjna „Motyl“, len ręcznie mal. 300×250
- ✓ Gizela BACHTIN, Gdańsk, ul. Robotnicza
2. Tkanina zasłonowa „Pisanki“, len filmdruk
3. Tkanina zasłonowa „Słoneczna“, len filmdruk
- ✓ Helena BUKOWSKA
- ✓ Wanda SZCZEPANOWSKA Zalesie Górne, ul. Wrzosowa 5
4. Tkanina dekoracyjna „Sad III“, len
jedwab zakard 330×200
5. Tkanina dekoracyjna „Sad IV“,
len, wełna „ 340×200
Wyk. Spółdzielnia „Rękodzieło Artystyczne“
- ✓ Karolina BULHAK, W-wa, ul. Karola Wójcika 6
6. Makata, len, bawełna zakard 310×200
Wyk. Spółdzielnia Artystów Plastyków „Ład“.
7. Tkanina dekoracyjna, len, wełna „ 280×180
Wyk. Pracownia Doświadczalna ZPAP
- ✓ Zofia BUTRYMOWICZ, W-wa, ul. Saska 100
- 8—9. Tkaniny dekoracyjne, obiciowe, len „ „
Wyk. Państwowe Zakłady Przemysłu Włókienniczego w Żyrardowie.
- ✓ Barbara CESUL - LATOCHOWA, W-wa, ul. Lwowska 2
10. Tkanina dekoracyjna, len broszowana 225×100
11. Kilim, wełna poziomy 100×120
- ✓ Roman CYMBRYŁA, Sopot
12. Makata, len nicielnicówka 270×170

- ✓ Zofia CZASZNICKA, W-wa, ul. Walecznych 7
13. Tkanina dekoracyjna, len zakard 400×140
14. Makata dekoracyjna, len „ 160×275
Wyk. Spółdzielnia Artystów Plastyków „Ład“.
- ✓ Helena DUBICZYŃSKA, Warszawa, ul. Dzielna 1
15. Tkanina dekoracyjna broszowana 210×85
- ✓ Krystyna DYDYŃSKA - HENNEBERG, Londyn
16. Tkanina zasłonowa „Szara“ druk ręczny
17. Tkanina zasłonowa „Garnki“ „ „
- ✓ Danuta EYMONT - SZARRAS, W-wa, Kielecka 46
18. Tkanina dekoracyjna obiciowa
„Kółka“, len zakard 285×130
19. Tkanina dekoracyjna „Kafelki“,
len „ 280×185
Wyk. Pracownia Doświadczalna ZPAP
- ✓ Barbara FALKOWSKA, W-wa, ul. Nobla 7
20. Kilim „Koncert“, wełna sumak 100×200
- ✓ Barbara FALKOWSKA
- ✓ Teresa REKLEWSKA, W-wa, Al. Niepodległości 217
21. Tkanina dekoracyjna „Jan Kochanowski“,
wełna dwuosnowowa 250×110
- ✓ Julia GRODECKA, Czorsztyn, Ośrodek Kilimkarski
22. Kilim „Drzewko“, len, wełna 152×225
23. Kilim „Nagi tancerz“, len, wełna 144×253
24. Kilim „Barany“, len, wełna 191×206
Wyk. Centrala Przemysłu Ludowego i Artystycznego w Czorsztynie.
- ✓ Wiesław GRUSZCZYŃSKI, Łódź, ul. Narutowicza 77
25. Chustka jedwabna ręcznie mal.
Wyk. P.W.-S.S.P. w Łodzi.
- ✓ Alicja GUTKOWSKA, W-wa, ul. Raclawicka 33
26. Tkanina dekoracyjna „Żaluzja“ filmdruk

- ✓ Tamara HANS - SĘDZIMIR, Łódź, ul. Narutowicza 53
 27. Tkanina zasłonowa, len filmdruk
 28. Tkanina zasłonowa, bawełna " "
 29. Firanka, tiul " "
- ✓ Zbigniew HAJNRYCH, Łódź
 30. Tkanina dekoracyjna, len " "
Wyk. P.W.S.S.P. w Łodzi.
- ✓ Maria HERMANOWA, Łódź, ul. Piotrkowska 128
 31. Tkanina dekoracyjna, len, wełna nicielnicówka 210×86
- ✓ Halina KARPIŃSKA - KINTOPF, Poznań, ul. Grunwaldzka 121
 32. Makata dekoracyjna, len, bawełna żakard 290×200
 33. Tkanina dekoracyjna, len " 405×200
 34. Tkanina dekoracyjna, len " 420×200
Wyk. Spółdzielnia Artystów Plastyków „Ład“.
- ✓ Zofia KODIS - FREYEROWA, W-wa ul. Belgijska 3
 35. Makata dekoracyjna, len, bawełna żakard 470×80
Wyk. Spółdzielnia Artystów Plastyków „Ład“.
- ✓ Barbara KOPANKIEWICZ, W-wa, ul. Saską 95
 36. Tkanina dekoracyjna „Kontiki“,
 wełna żakard 300×150
Wyk. Spółdzielnia Artystów Plastyków „Ład“.
- ✓ Wiesława KOPER, Łódź
 37. Chustka jedwabna ręcznie mal.
Wyk. P.W.S.S.P. w Łodzi.
- ✓ Roman KORBIK, Łódź
 38—41. Dywany „Kabul“ 200×300
Wyk. Fabryka Pluszów i Dywanów T. Ajzena w Łodzi.
- ✓ Maria ŁASZKIEWICZ, W-wa, ul. Ceglowska 62
 42. Tkanina dekoracyjna, wełna żakard 280×180
Wyk. Pracownia Doświadczalna ZPAP
- ✓ Józef ŁUKOMSKI, W-wa, ul. Długa 10
 43. Tkanina dekoracyjna „Medaliony“, bawełna filmdruk

- ✓ Zofia MATUSZCZYK - CYGAŃSKA, W-wa, ul. Genewska 39
 44. Tkanina dekoracyjna, len, bawełna, wełna żakard 270×200
- ✓ Stanisława MIAHCZYŁOWICZ - WOLSKA, W-wa, ul. Aldony 5
 45. Makata dekoracyjna, wełna broszowana 250×130
 46. Makata dekoracyjna, wełna " 265×130
 47. Makata dekoracyjna, wełna " 250×130
*Wyk. E. Pieniążek
 Spółdzielnia „Rękodzieło Artystyczne“.*
48. Tkanina dekoracyjna, wełna " 250×130
Wyk. Pelagia Zabotniak.
49. Tkanina dekoracyjna obiciowa,
 len żakard 260×80
*Wyk. L. Grzymski
 Spółdzielnia „Rękodzieło Artystyczne“.*
- ✓ Stefania MILWICZ, W-wa, ul. Nowy Świat 25
 50. Tkanina zasłonowa „Paski“ filmdruk
- ✓ Elżbieta NIEKRAŚ, Żyrardów, ul. 1-go Maja 45
 51. Makata „Pasy“, len nicielnicówka 150×300
 52. Kilim „Kwiaty“, wełna grzebyczkowy 100×80
 53. Tkanina obiciowa, len żakard
Wyk. Państw. Zakłady Przemysłu Włókienniczego w Żyrardowie.
- ✓ Jolanta OWIDZKA, W-wa, ul. Mickiewicza 18
 54. Tkanina dekoracyjna „Złota“, bawełna żakard 360×160
 55. Tkanina dekoracyjna „Kółka“,
 len, wełna " 200×180
Wyk. Instytut Wzornictwa Przemysłowego.
- ✓ Eleonora PLUTYŃSKA, W-wa, ul. Wilcza 35/41
 56. Tkanina dekoracyjna „Janosik“,
 wełna dwuosnowowa 250×150
- ✓ Krystyna POLICZKOWSKA, W-wa, ul. Rutkowskiego 10
 57—58. Tkaniny dekoracyjne, zasłony
 nowe „Trójkąty“ filmdruk

59. Tkanina dekoracyjna zasłonowa „Kwadraty“ filmdruk
- ✓ Anna ROHOZIŃSKA, W-wa, ul. Francuska 19
60. Tkanina dekoracyjna, bawełna, len żakard 200×180
Wyk. Pracownia Doświadczalna ZPAP
- ✓ Hanna SKOWRON, Warszawa, Krak. Przedmieście 58
61. Kilim „Drzewko“, wełna pionowy 100×100
- ✓ Janina SZAFRAŃSKA, Łódź
62. Tkanina dekoracyjna, bawełna żakard 290×58
Wyk. P.W.S.S.P. w Łodzi.
- ✓ Kazimiera SZAŁOWSKA, Żyrardów, ul. Brzozowa 21
63. Tkanina obiciowa, len żakard
64. Tkanina obiciowa, len, bawełna „
Wyk. Państw. Zakłady Przemysłu Włókienniczego w Żyrardowie.
- ✓ Krystyna SZCZEPANOWSKA, Warszawa, ul. Żymirskiego 98
65. Tkanina dekoracyjna „Festiwal“ żakard 500×340
Wyk. Spółdzielnia Artystów Plastyków „Ład“.
- ✓ Anna ŚLEDZIEWSKA, W-wa, ul. Mickiewicza 28
66. Tkanina dekoracyjna „Śpiewające drzewko“, bawełna żakard 400×180
67. Tkanina dekoracyjna „Bukiety“, len, wełna „ 400×160
- ✓ Zofia ŚWIĘCICKA, W-wa, ul. Kozia 5
68. Tkanina dekoracyjna, zasłonowa filmdruk
Wyk. P.W.S.S.P. w Łodzi.
69. Tkanina dekoracyjna „Noc wielkomiejska“, len „
- ✓ Danuta TELER, W-wa
70. Tkanina ubraniowa, „Altana“, jedwab „
Wyk. Instytut Wzornictwa Przemysłowego.

- ✓ Zofia TCHOREK, W-wa, ul. Miedzeszyńska 108
71. Tkanina dekoracyjna, „Fortepian“ jedwab ręcznie mal. 200×90
72. Tkanina dekoracyjna „Jazda“, jedwab „ „ 90×150
- ✓ *Thomas* Danuta TOMAS, W-wa, Praga II, bl. 33, m. 24
73. Makata dekoracyjna, wełna żakard 145×235
- Krystyna WOJTYNA-DROUET, W-wa, ul. Puławska 28
- ✓ 74. Tkanina dekoracyjna „Drzewka“, len, wełna żakard 300×180
75. Kilim „Przystanek“ grzebyczkowy 125×250
- ✓ Anna WÓJCIK, Sopot, ul. Okrężna 29
76. Makata „Zorze Polarne“, len filmdruk
- ✓ Anna WYSOCZAŃSKA, W-wa, ul. Długa 10
77. Serweta, len nicielnicówka 105×105
- ✓ Wanda ŻÓŁTOWSKA, W-wa, ul. Emilii Plater 8
78. Tkanina dekoracyjna „Romby“, len żakard 270×108

DZIAŁ III CERAMIKA

Danuta DUSZNIAK, W-wa, ul. Akacjowa 10 (IWP)

1. Komplet do jajek
<i>modelarz L. Zawadzki.</i>	porcelana
2. Komplet śniadaniowy
<i>modelarz Wł. Adamiak.</i>	"

✓ Zofia DUTKOWSKA-PALOWA, W-wa, ul. Ursynowska 26 (I.W.P.)

3—4. Wazon y dekoracyjne
<i>modelarz Wł. Adamiak.</i>	"
5. Wazon ze wzorem geometrycznym
<i>projekt na stalodruk Z. Galińska,
wyk. K. Jurczak.</i>	"
6. Wazon dekoracyjny
<i>modelarz Wł. Adamiak.</i>	fajans
7. Kwietnik kobaltowy 3 częściowy
<i>modelarz Wł. Adamiak.</i>	"

✓ Henryk GACZYŃSKI, W-wa, ul. Wilcza 54a

8. Talerz dekoracyjny „Murzynek“
<i>malarstwo podszkliwe.</i>	"
9. Talerz dekoracyjny „Europa“
<i>malarstwo podszkliwe.</i>	"
10. Patera dekoracyjna „Jeździec“
<i>malarstwo podszkliwe.</i>	"
11. Patera dekoracyjna „Szpaki“
<i>malarstwo podszkliwe.</i>	"
12. Talerz dekoracyjny „Ptaszek“
<i>malarstwo podszkliwe.</i>	"
13. Miseczka dekoracyjna „Rybak“
<i>malarstwo podszkliwe.</i>	"

✓ Zofia GALIŃSKA, W-wa, ul. Filtrowa 71a (I.W.P.)

14. Popielniczka, dekor na porcelanie „Rybka“
<i>wyk. K. Jurczak.</i>	porcelana
15. Talerzyk deserowy
<i>wyk. K. Jurczak.</i>	"
16. Talerzyk deserowy dekor na porcelanie „Rybka“
<i>wyk. A. Dworakowa.</i>	"
17. Talerz dekor na porcelanie „Rybka“
<i>wyk. K. Eudzyńska.</i>	"
18. Talerz dekor na porcelanie „Różowe kwiatki“
<i>wyk. K. Jurczak.</i>	"
19. Talerz dekor na porcelanie „Palemki“
<i>wyk. K. Jurczak.</i>	"
20. Talerz dekor na porcelanie „Dziecko i rybki“
<i>wyk. K. Jurczak.</i>	"

✓ Wanda GOLAKOWSKA, W-wa, ul. Koziętulskiego 8

21—26. Talerze dekoracyjne	kamionka
27—32. Wazon y dekoracyjne	"
33—37. Butelec zki dekoracyjne	"
38—41. Miseczki dekoracyjne	"
42—44. Wazki dekoracyjne	"
45—47. Naczynka dekoracyjne	"
48—49. Szklanki dekoracyjne	"
50—51. Miseczki dekoracyjne	glina czerwona
na

✓ przy współpracy B. PONIATOWSKIEGO, W-wa

52. Talerz dekoracyjny	kamionka
53. Miseczka dekoracyjna	"
54. Naczynko dekoracyjne	"
55. Butelec zka dekoracyjna	"

✓ Wanda GOLAKOWSKA

przy współpracy NIEDŹWIECKIEGO, Warszawa

56. Miseczka dekoracyjna	"

- ✓ Wanda GOLAKOWSKA
przy współpracy W. HASIORA, W-wa
57. Misa dekoracyjna „Kurka“ kamionka
- ✓ Maria GRALEWSKA, W-wa, ul. Solec 62
58—64. Czarki dekor na fajansie
- 65—66. Patery „
67. Czarka kobaltowa „
68—70. Talerzyki deserowe kobaltowe „
71—84. Filiżanki „
85—100. Spodeczki „
101—111. Talerzyki deserowe „
112—124. Miseczki „
- ✓ Helena i Lech GRZEŚKIEWICZOWIE, W-wa, ul. Mickiewicza 18
125. Misa dekoracyjna z dzikiem fajans
126. Misa dekoracyjna zielono-żółta „
127. Misa dekoracyjna czarno-biała „
128. Talerz dekoracyjny kobaltowy „
- ✓ Antoni HAJDECKI, Kraków, ul. 18 Stycznia 40
129—130. Talerze dekoracyjne „
131. Waza „
- ✓ Zygmunt JANOTA, Wrocław
132. Wazon kryształ
Wyk. A. Engel P.W.S.S.P., Wrocław
133. Wazon „
Wyk. D.Z.S.G., Stronie Śląskie
- ✓ Halina JASTRZĘBOWSKA, W-wa, ul. Waryńskiego 9/67
134—135. Kieliszki „Wokan“ szkło
136. Popielniczka „
Wyk. Franciszek Wokan, Szklarska Poręba.
- ✓ Henryk JĘDRASIAK, W-wa
137. „Brontosaurus“ porcelana

- ✓ Julia KOTARBIŃSKA, W-wa, ul. Akademicka 3
138—143. Figurki malowane glina czerwona szliwo matowe lub cynowe
144. Misa dekoracyjna „ „
145—146. Dzbanuszki kamionka
147. Miseczka „
148—155. Wazon glina czerwona szliwo matowe

PRÓBY MATOWEGO MALARSTWA CERAMICZNEGO

- ✓ Roman BARAN — Wrocław
156—159. Płyty „Głowy“ glina czerwona
- ✓ Krystyna CYBIŃSKA — Wrocław
160. Wazon dekoracyjny szliwo matowe
161. Miseczka „ „
- ✓ Irena LIPSKA — Wrocław
162. Kafle dekoracyjne „Stare miasteczko“ glina czerwona
163. Kafle dekoracyjne „Deszcz“ „ „
- ✓ Halina OLECH — Wrocław
164—167. Talerze dekoracyjne „ „
168. Wazonik „ „
- ✓ Mieczysław ZDANOWICZ — Wrocław
169. Głowa kobiety ceramika
- * * *
- 170—171. Talerze dekoracyjne glina czerwona
172—175. Miseczki dekoracyjne „ „
176—178. Wazoniki dekoracyjne „ „
179. Szklanka dekoracyjna kamionka

- 180—181. Dzbanuszki dekoracyjne glina czerwona
 182. Wazon dekoracyjny " "
Wyk. Pracownia Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych we Wrocławiu, poz. 156 — 182.
- ✓ Rudolf KRZYWIEC, Wrocław, ul. Kochanowskiego 77
 183—190. Wazony dekoracyjne fajans i kamionka
- ✓ 191—195. Talerze dekoracyjne fajans
- ✓ Ewa LEO, Kraków, ul. Szpitalna 20
 196. Dzbanek dekoracyjny fajans
- ✓ Mieczysław NARUSZEWICZ, Warszawa, ul. Nowoopaczewska 6
 197. Łasiczka porcelana
 198. Perkos "
- ✓ Stanisława PIĘTKOWA, Kraków, ul. Pędzichów 28
 199—201. Dzbanksi dekoracyjne fajans
- ✓ Elżbieta PIWEK, Bydgoszcz
 202—204. Popielniczki fajans
 205. Wazonik "
 206. Naczynie na cukierki "
- ✓ Stanisław PTASZYŃSKI, W-wa, ul. Żywiecka 52
 207—209. Kafle dekoracyjne ceramika
 210. Zasłona do kaloryferów "
 211. Świecznik kamionka
 212. Naczynie dekoracyjne "
 213. Szklanka dekoracyjna fajans
 214. Czarka dekoracyjna kamionka
- ✓ Zofia PRZYBYSZEWSKA, W-wa, ul. Widok 8 (I.W.P.)
 215. Komplet telewizyjny porcelana
modelarz W. Adamiak, malarz K. Jurczak.
 216—219. Wazony dekoracyjne "
modelarz Wł. Iwanicka, malarz K. Jurczak.

220. Wazon dekoracyjny porcelana
modelarz Wł. Iwanicka.
 malarz K. Jurczak, kalkom. Z. Galińska.
221. Komplet śniadaniowy "
modelarz Wł. Iwanicka, malarz K. Jurczak.
222. Komplet śniadaniowy dekor na porcelanie „Listki“ "
projekt na kalkę ceramiczną Z. Galińska,
wyk. K. Jurczak.
223. Patera dekor na porcelanie „Cebulki“ "
projekt na kalkę ceramiczną Z. Galińska,
wyk. K. Jurczak.
224. Filiżanka ze spodkiem dekor na porcelanie „Piórka“ "
projekt na kalkę ceramiczną Z. Galińska,
wyk. Młodnicka.
225. Talerzyk "
modelarz Wł. Adamiak, malarz K. Jurczak.
- ✓ Ewa SIPAYŁŁO-BOGDANI, Komorów, ul. Dąbrowskiego 17
 226. Popielniczka kamionka
 227. Wazonik "
- ✓ Antoni STARCZEWSKI, Łódź, ul. Rzgowska 52
 228—236. Wazony dekoracyjne porcelana

DZIAŁ IV BIŻUTERIA, ZABAWKI

✓ Mamert CELMIŃSKI, Warszawa, ul. Grójecka 40

- 1—2. Klipsy srebro
3. Pierścionek ”

✓ Zofia DUTKOWSKA-PALOWA, Warszawa, ul. Ursynowska 26

- 4—19. Broszki kość
20—25. Klipsy ”
26. Szpilka ”
27—28. Klamry do włosów ”

✓ Anna SMOLANA, Sopot, ul. Wybickiego 46 m. 4

- Pacynki — zabawki
29. Murzyn
39. Murzynka

✓ Joanna SZYDŁOWSKA, Lublin

- 31—32. Naszyjniki srebro
33. Bransoletka srebro i korale
34—36. Pierścionki srebro
37. Klipsy ”
38—39. Broszki ”

✓ Helena ŚLIWA, Warszawa, ul. Sarbiewskiego 2

40. Miś pluszowy

✓ Jadwiga i Jerzy ZAREMSCY, Warszawa, ul. Swarzewska 48

- 41—58. Pierścionki srebro
59—60. Wisioriki ”
61—74. Broszki ”
75—80. Bransoletki ”

81—82. Klipsy srebro

83—85. Naszyjniki ”

86—88. Miseczki dekoracyjne i 1 łyżeczka ”

✓ Natalia ŻMIDZIŃSKA, Warszawa, ul. Rutkowskiego 24

89. Naszyjnik srebro i korale

CZEŚĆ III WNETRZA NA MIĘSCIE

✓ Janusz BŁAŻEJOWSKI, Warszawa, — Włochy, ul. Wrońskiego 10

✓ Tadeusz BŁAŻEJOWSKI, W-wa, ul. Obrońców 28

przy współpracy programowej Adama MAUERSBERGERA

Wnętrze Muzeum A. Mickiewicza w Warszawie, ul. Rynek Starego
Miasta 20.

✓ Henryk MUSIAŁOWICZ, W-wa, ul. Piękna 11

Witraże do wnętrza Mauzoleum Walki i Męczeństwa w Warszawie,
Al. I Armii W. P. 25.